

Ένας νηφάλιος, όχι ανενημέρωτος πολίτης, ήταν εύκολο να περιπέσει σε σύγχυση, με ότι άκουσε, είδε στο σημερινό Αθηναϊκό συλλαλητήριο.

Κατ' αρχάς με το περιεχόμενο του. Ήταν εθνικό ή πατριωτικό ή μήπως αντικυβερνητικό; Ας πούμε ότι ήταν ένα κοκτέιλ . Λίγο απ' όλα. Εν τάξει

Ακολουθως, το λογιστικό κομμάτι του. Ήταν 140 χιλιάδες κόσμος που υπολόγισε η ΕΛ.ΑΣ, ή ένα εκατομμύριο, μίνιμουμ, κατά τους οργανωτές του; Ας πούμε ότι η αλήθεια είναι κάπου στην μέση. Καλώς

Έπειτα η σύνθεση των συγκεντρωμένων. Εκκλησία και παρεκκλησιαστικές οργανώσεις, πρώην Πρωθυπουργός, πρώην νομάρχης, πρώην υπουργοί, βουλευτές και επικεφαλής κομμάτων, εθνικόφρονες, υπόδικοι ακροδεξιοί και ακόλουθοι του ναζισμού, μα και άνθρωποι της καθημερινότητας, του μόχθου, έντιμοι και ειλικρινείς. Και κυρίως με αδιέξοδα. Να υποθέσουμε, για να αιτιολογήσουμε το κάπως ετερόκλητο παζλ, ότι σε μεγάλες απειλές υπάρχει μια σύμπτυξη, μια διάθεση ενωτική. Δηλαδή, επικοινωνείς και συναναστρέφεις με ανθρώπους που σε άλλες συνθήκες δεν θα το έκανες. Μάλιστα

